

פרשת פינחס

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן...

איתא במדרש, בדין הוא שיטול שכרו. והנה, חז"ל אמרו שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, מפני החשש שמא יקלקל אדם את מעשיו מתוך כך, ויצא שהשכר הזה יגרום לו נזק. אבל חז"ל אמרו, כל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו. ופינחס, הרי קידש שם שמים וזיכה את הרבים, על כן אפשר לתת לו את שכרו מיד, כי יש לבטוח בו שלא יקלקל את מעשיו. וזה הוא מה שאמרו חז"ל, בדין הוא שיטול שכרו.

ויש עוד הסבר לדבר. דהנה, ידוע דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא, והטעם הוא כי דינו של אדם הוא כמו שכיר, ושכירות אינו משתלמת אלא לבסוף, כך מקבל אדם את שכרו בסוף, עם סוף כל האדם. ורש"י במס' ב"מ אמר, פינחס זה אליהו והוא חי לעולם, ותמיד הוא ממשיך בעבודת ה'. ממילא הוא צריך לקבל את שכרו מיד.

(עיטורי תורה)